

September 7, 1991

Dear friend,

I do not like high school. The cafeteria is called the "Nutrition Center," which is strange. There is this one girl in my advanced english class named Susan. In middle school, Susan was very fun to be around. She liked movies, and her brother Frank made her tapes of this great music that she shared with us. But over the summer she had her braces taken off, and she got a little taller and prettier and grew breasts. Now, she acts a lot dumber in the hallways, especially when boys are around. And I think it's sad because Susan doesn't look as happy. To tell you the truth, she doesn't like to admit she's in the advanced english class, and she doesn't like to say "hi" to me in the hall anymore.

When Susan was at the guidance counselor meeting about Michael, she said that Michael once told her that she was the prettiest girl in the whole world, braces and all. Then, he asked her to "go with him," which was a big deal at any school. They call it "going out" in high school. And they kissed and talked about movies, and she missed him terribly because he was her best friend.

It's funny, too, because boys and girls normally weren't best friends around my school. But Michael and Susan were. Kind of like my Aunt Helen and me. I'm sorry. "My Aunt Helen and I." That's one thing I learned this week. That and more consistent punctuation.

I keep quiet most of the time, and only one kid named Sean really seemed to notice me. He waited for me after gym class and said really immature things like how he was going to give me a "swirlie," which is where someone sticks your head in the toilet and flushes to make your hair swirl around. He seemed pretty unhappy as well, and I told him so. Then, he got mad and started hitting me, and I just did the things my brother taught me to do. My brother is a very good fighter.

"Go for the knees, throat, and eyes."

And I did. And I really hurt Sean. And then I started crying. And my sister had to leave her senior honors class and drive me home. I got called to Mr. Small's office, but I didn't get suspended or anything because a kid told Mr. Small the truth about the fight.

"Sean started it. It was self-defense."

And it was. I just don't understand why Sean wanted to hurt me. I didn't do anything to him. I am very small. That's true. But I guess Sean didn't know I could fight. The truth is I could have hurt him a lot worse. And maybe I should have. I thought I might have to if he came after the kid who told Mr. Small the truth, but Sean never did go after him. So, everything was forgotten.

Some kids look at me strange in the hallways because I don't decorate my locker, and I'm the one who beat up Sean and couldn't stop crying after he did it. I guess I'm pretty emotional.

1991. szeptember 7.

Kedves Barátom!

Nem szeretem a gimnit. A menzát étkezési központnak hívják, ami elég szokatlan. Van ez a lány az emelt angol csoportban, Susannek hívják, nagyon jó volt körülötte lenni. Szerette a filmeket, és a testője, Frank remek zene kazettákat állított neki össze, amit Susan szívesen megosztott velünk. De a nyáron levették a fogszabályozóját, picit magasabb és szebb lett meg cicis is. Most már jóval butábban viselkedik a folyosókon, főleg a fiúk körül. És ez szerintem szomorú, mert Susan nem tűnik annyira boldognak. Az igazat megvallva, nem szereti azt mondani, hogy emelt angolra jár, és már nem akar nekem köszönni a folyosókon.

Mikor Susan az iskolai tanácsadói gyűlésen Michaelról beszélt, azt mesélte, hogy Michael azt mondta neki, hogy ő a legszebb lány az egész világon, fogszabályzóval, meg mindennel. Aztán megkérte, hogy legyen vele, ami az iskolában eléggé komoly volt. Gimiben randizásnak hívták. Még csókolóztak is, és filmekről beszélgettek, és említette, hogy szörnyen hiányzik neki Michael, mert ő volt a legjobb barátja.

Ami mulatságos is, hiszen fiúk és lányok nem szoktak legjobb barátok lenni az iskolában, ahova járok. De Michael meg Susan ez alól kivétel volt. Valahogy úgy, mint a nagynéném Helen meg én. Oh bocsánat. „Helen nagynéném és Jómagam.” Ez egy dolog, amit ezen a héten tanultam. Ez meg még az írásjelek használata.

Nagyrészt csöndes vagyok, de egy srác, Seannak hívják, felfigyelt rám. Tesi után várt rám, aztán eléggé éretlen dolgokat mondott nekem, például, hogy fog majd „megörvényezni” engem, ami az, amikor valaki beledugja a fejed egy vécébe, és aztán lehúzza és így egy örvényben lesz a fejed, aztán meg úgy áll majd a hajad. Ő is elég boldogtalannak tűnt, ezt el is mondtam neki. Ezen felidegesítette magát és elkezdett engem ütögetni, ekkor csak azt csináltam, amit a testvérem tanított. A tesóm remekül verekszik.

„Először térdre menj, aztán a torok és utána a szemek.”

És így is tettem. És rendesen elláttam Sean baját. Aztán elkezdtem sírni. Végül a nőveremnek el kellett mennie a végzős órájáról, hogy hazavihessen. Behívtak Small Úr irodájába, de nem függesztettek fel, vagy bármi ilyesmi, mert egy diák elmondta Small Úrnak az igazat a verekedésről.

„Sean kezdte, önvédelem volt.”

Ez így is történt. Egyszerűen nem értem, miért akart Sean bántani. Nem tettem ellene semmit. Nagyon pici vagyok. Ez igaz. Gondolom, Sean nem volt tisztában azzal, hogy tudom, hogy kell verekedni. Az az igazság, hogy sokkal jobban is megverhettem volna. Lehet, azt kellett volna tennem. Azt gondolom, lehet majd kell is bántanom, ha megkeresi azt a srácot, aki elmondta Small Úrnak az igazat, de Sean ezt sose tette. Így mindez feledésbe merült.

Pár gyerek furcsán néz rám a folyosókon, mert nem díszítem ki a szekrényem, és én vagyok az a gyerek, aki megverte Seant, aztán nem tudta abbahagyni a sírást. Úgy hiszem, eléggé érzelmes vagyok.

Gonda Ábel 9.A